

56. Dig rumme ej Himle.

(Ved Marmorkirkens Indvielse.)

J. P. E. Hartmann.

Andante non troppo.

1. Dig rum-me ej Him-le og Him- lenes Him - - le, Vor Her - - re fuld-

stor! Saa ej er at ta - le om Høj - e - lofts=Sa - le til dig paa vor

Jord, til dig paa vor Jord, til dig paa vor Jord.

2. Du rører kun Støvet
Som Vindpust i Løvet,
Du himmelske Gjæst!
Og Hytten i Barmen,
Med Kjærligheds-Varmen,
Den huger dig bedst.

3. Men, har Du os givet
Til Redning, til Livet
Et Kjærligheds-Ord,
Til det at udtale :
Maa Højelofts-Sale
Opmylre paa Jord.

4. Hvem vil ikke prise
Med Salme og Vise
Din Kjærligheds-Røst!
Hvor er dog det Øre,
Som ikke vil høre
Den evige Trøst!

5. Thi bygge vi Kirker,
Hvor Guds-Ordet virker
I Lys og i Løn,
Hvor Hjertet sig fryder,
Naar Hallen gjenlyder
Af Tak for Guds Søn.

N.F.S. Grundtvig.

57. Du er det Træ, som mig sin Skygge byder.

Moderato.

Robert Allen.

1. Du er det Træ, som mig sin Skyg-ge by - - der, Du er den

Ran - ke, som min Dru - e bæ - rer; Du er det Aks, hvor af mit Brød jeg